

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

382 Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 września 1948 r. o sprawozdawczości inwestycyjnej.

W wykonaniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1948 r. o sprawozdawczości inwestycyjnej zarządza się, co następuje:

§ 1.

Banki finansujące inwestycje, a mianowicie: Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Bank Gospodarstwa Spółdzielczego, Bank Handlowy w Warszawie, Polski Bank Komunalny, Komunalny Bank Kredytowy i Bank Związku Spółek Zarobkowych sporządzają sprawozdania inwestycyjne w zakresie finansowanych przez nie inwestycji, składające się:

- a) ze zbiorczych raportów liczbowych;
- b) z analizy przebiegu inwestycji i
- c) z akcji oszczędnościowej.

§ 2.

(1) Oddziały banków finansujących inwestycje sporządzają zbiorcze raporty liczbowe (wzór 2) na podstawie raportów inwestycyjnych (wzór 1) otrzymanych od finansowanych przez nie inwestorów i w terminie do dnia 15 po upływie miesiąca sprawozdawczego przesyłają:

- 1) do swej centrali bankowej,
- 2) do Biur Regionalnych Centralnego Urzędu Planowania właściwych terytorialnie dla zasięgu działania oddziału.

(2) W terminie do dnia 25 po upływie miesiąca sprawozdawczego oddziały banków sporządzają analizy przebiegu inwestycji i akcji oszczędnościowej i przesyłają je instytucjom określonym w ustępie (1).

§ 3.

(1) Centrale banków finansujących inwestycje sporządzają zbiorcze raporty liczbowe (wzór 2) na podstawie otrzymanych z oddziałów zbiorczych raportów liczbo-

wych i w terminie do dnia 25 po upływie miesiąca sprawozdawczego przesyłają:

- 1) dwa egzemplarze do Centralnego Urzędu Planowania,
 - 2) jeden egzemplarz do Banku Gospodarstwa Krajowego.
- (2) W terminie 35 dni po upływie miesiąca sprawozdawczego centrale banków sporządzają analizy przebiegu inwestycji i akcji oszczędnościowej i przesyłają je instytucjom określonym w ust. (1).

§ 4.

(1) Bank Gospodarstwa Krajowego jako centralna instytucja kredytu średnio- i długoterminowego wyda instrukcje odnośnie sporządzania przez banki raportów liczbowych i analiz przebiegu inwestycji i akcji oszczędnościowej.

(2) Bank Gospodarstwa Krajowego przeprowadzi prace instruktorskie w stosunku do innych banków finansujących inwestycje.

(3) Banki finansujące inwestycje powinny czuwać nad właściwym wypełnieniem przez inwestorów obowiązków wynikających z zarządzeń o sprawozdawczości inwestycyjnej, wydanych przez odnośne organa nadzoru centralnego.

W związku z tym banki powinny instruować finansowanych przez nie inwestorów.

§ 5.

W wypadku nieprzestrzegania przez inwestorów terminów sprawozdawczych banki inwestycyjne uprawnione są w porozumieniu z odnośnymi organami nadzoru pośredniego do czasowego zawieszania wypłaty kredytów inwestycyjnych.

§ 6.

Formularze raportów inwestycyjnych (wzór 1) i zbiorczych raportów liczbowych (wzór 2) dostarczy Centralny Urząd Planowania na żądanie central banków.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. II. 12123/4/48).

Do **RAPORT INWESTYCYJNY (wzór 1)**

o stanie inwestycji wykonywanych przez

z siedzibą w

Kwoty w tysiącach złotych

Miesiąc sprawozdawczy... r. 194...

Data sporządzenia raportu

Obliczo-
no wskaź-
niki %
zbiorcze:

A	B	C
finans.	techn.	realności

L. p.	Tytuł inwestycji wg brzmienia w Państwowym Planie Inwestycyjnym na rok 1948	Numer ewidencyjny inwestycji lub jej symbol	Środki finansowe ogółem (skarbowe, bankowe, ogół. finans. i własne)						Saldo na dzień sprawozdania (IV-VII)	% technicznego wykonania	Współczynnik obliczeniowy (rubr. IV × rubr. X)	Skorygowany koszt inwestycji na rok 1948
			Wydatkowane w roku 1948			Ogółem od początku roku		w tys. zł				
			Plan przewiduje na r. 1948	od początku do końca m-ca poprzedzającego sprawozdanie	w miesiącu sprawozdawczym	w tys. zł	% VII:IV					
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
id.												
Razem												

Uwagi zamieścić na odwrotnej stronie w rubryce o tej samej numeracji.

Pieczęć i podpis

I N S T R U K C J A

do raportu inwestycyjnego sporządzonego przez jednostkę sprawozdawczą (wzór I).

- 1) Jednostka sprawozdawcza obowiązana jest sporządzić raport inwestycyjny do trzeciego dnia każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, obejmując raportem wszystkie czynności związane z inwestycją, a dokonane w miesiącu sprawozdawczym.
Celem ułatwienia pracy jednostki sprawozdawczej powinna prowadzić dla każdej inwestycji kartę ewidencyjną, na której odnotowane będą wszystkie nakłady inwestycyjne zrealizowane ze środków inwestycyjnych natychmiast po ich dokonaniu.
- 2) Jednostka sprawozdawcza wysyła po jednym egzemplarzu sprawozdania:
- do organu nadzoru lokalnego,
 - do oddziału banku finansującego inwestycję,
 - trzeci egzemplarz zatrzymuje jako kopię.
- 3) Rubryki II, dotyczące tytułów inwestycyjnych, rubryki III, dotyczące numeru ewidencyjnego oraz rubryki IV, dotyczące zatwierdzonej zgodnie z planem sumy wniosków — powinny być uprzednio wypełnione i przygotowane, gdyż będą jednakowe we wszystkich raportach za cały rok (za wyjątkiem zmian spowodowanych zatwierdzeniem wirement).
Podobnie rubryka V obejmująca wydatki dokonane do końca poprzedzającego miesiąca powinna być zgóry wypełniona, gdyż jest ona identyczna z rubryką VII raportu za miesiąc poprzedni.
- 4) Wyjaśnia się, że pod numerem ewidencyjnym danej inwestycji rozumia się — w przypadku przedsiębiorstw podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu — numer odbity numeratorem na pierwszej stronie zatwierdzonego wniosku inwestycyjnego poniżej litery A. Dla innych resortów należy podawać symbol ustalony instrukcją danego resortu.
- 5) Rubryki V, VI i VII dotyczą tylko wydatków roku 1948 za środków finansowych z roku 1948, a zatem nie powinny zawierać jakichkolwiek wydatków dokonanych w latach poprzednich, ani też wydatków roku 1948 pokrytych ze środków roku 1947.
- 6) Określenie procentu wydatków finansowych, które należy wpisać do rubryki VIII oblicza się przez ustalenie, jaki procent kwoty przewidzianej planem (rubryka IV) został już zużyty (rubryka VII). Do rubryki VIII należy wpisać procent kwoty z rubryki VII w stosunku do kwoty w rubryce IV (pomnożyć kwoty rubryki VII przez 100, a wynik podzielić przez kwotę z rubryki IV).
- 7) Saldo na dzień sprawozdania t. j. rubryka IX, stanowi różnicę pomiędzy planem (rubryka IV) oraz dotychczas poniesionymi wydatkami (VII). W przypadku gdyby przekroczono plan należy przy danej inwestycji przed sumą postawić znak minus i pozycję taką podkreślić czerwonym kolorem.
- 8) Cyfry wpisane do rubryki X i XII, jako mające charakter informacyjny w zasadzie są ustalane szacunkowo, jednakże w sposób realny i rzetelny, przy czym wypełniający ponosi odpowiedzialność za prawidłowość ustalonych danych.
- 9) Procent technicznego wykonania można szacować następująco:
- oblicza się wartość całej inwestycji w zakresie zaplanowanym na dany rok,
 - oblicza się według tych samych cen jakie przyjęło się w punkcie a) wartość części wykonanej t. j. dodaje się do wartości zużytych na budowę materiałów, łącznie z materiałem leżącym na terenie budowy, (nie należy wliczać materiałów zaplanowanych, lecz jeszcze nie dostarczonych na miejsce budowy), wartość wykonanej robocizny, oraz wartość innych kosztów związanych z daną inwestycją.
 - oblicza się procent kwoty drugiej do pierwszej, który jest procentem technicznego wykonania (w praktyce procent ten w znakomitej większości wypadków nie pokrywa się z procentem wykonania finansowego).

10) Współczynnik obliczeniowy, który należy zamieścić w rubryce XI, ustala się drogą mechanicznego przemnożenia dla każdej inwestycji odnośnej cyfry figurującej w rubryce IV przez cyfrę figurującą w rubryce X. Służy on dla obliczenia wskaźników $0/0$ technicznego wykonania robót ważonego dla całości robót jednostki sprawozdawczej.

11) W rubryce XII chodzi o ustalenie ile będzie kosztowała cała zaplanowana na dany rok inwestycyjny robota przy uwzględnieniu zmiany cen, kosztów i warunków wykonania (korekta wartości zaplanowanej).

Do kwoty wymienionej w rubryce VII należy dodać wartość kosztów (materiałów, robocizny i innych) pozostających jeszcze do zaplacenienia celem wykonania planu rzeczowego na dany rok, według cen z daty sprawozdania.

Rubryka ta ma charakter szacunkowy.

12) Na drugiej stronie formularza (rubryka XIII) należy zamieścić uwagi i specjalnie charakterystyczne okoliczności, które wpływają na realność wykonania oraz termin wykonania danej inwestycji, np. istniejące lub oczekiwane trudności, przyczyny niezależne od inwestora, powody przestoju i strat czasu i ewentualne podjęte środki zaradcze. Wyjaśnić ewent. dysproporcje wskaźników. Obszerniejsze uwagi, nie dające się pomieścić w ramach rubryki XIII, należy podać na oddzielnym arkuszu, oznaczając każdą uwagę odnośną liczbą porządkową tytułu inwestycji.

13) Po wstawieniu cyfr dla każdej inwestycji, raport należy zsumować celem uzyskania sumarycznych cyfr, pozwalających na ustalenie zbiorczych wskaźników procentowych, które są ustalane łącznie dla wszystkich inwestycji, wykonywanych przez daną jednostkę sprawozdawczą.

14) Sposób obliczenia zbiorczych wskaźników procentowych — A, B, C, — jest następujący:

a) wskaźnik finansowy — A:

$$\frac{\text{suma rubryki VII}}{\text{suma rubryki IV}} \times 100 = \text{np. } \frac{30}{1600} \times 100 = 64\%$$

b) wskaźnik techniczny — B:

$$\frac{\text{suma rubryki XI}}{\text{suma rubryki IV}} = \text{np. } \frac{97500}{1600} = 61\%$$

c) wskaźnik realności — C:

$$\frac{\text{suma rubryki XII}}{\text{suma rubryki IV}} \times 100 = \text{np. } \frac{1680}{1600} \times 100 = 105\%$$

Tak obliczone wskaźniki należy wpisać w odnośnych rubrykach A, B, C, po prawej stronie formularza u góry.

15) Jednostka sprawozdawcza wypełniony formularz zaopatruje w pieczęć i podpis i natychmiast wysyła.

L.p.	U W A G I
	XIII
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	

Do

ZBIORCZY RAPORT LICZBOWY (Wzór 2)

Miesiąc sprawozdawczy r. 194

o stanie inwestycji wykonywanych przez inwestorów podległych:

Data sporządzenia raportu

(wymienić nazwę instytucji składającej Raport)

Obliczone wskaźniki %
zł orcze

A	B	C
finans.	techn.	realności

Kwoty w tysiącach zł

L. p.	Inwestor i siedziba	Państwowy Plan Inwestycyjny					Środki finansowe ogółem (skarbowe, bankowe, syst. fin. i własne)					procent technicznego wykonania	Współczynnik obliczeniowy (rubr. IV x rubr. X)	Skorygowany koszt inwestycji w r. 1948	Indywidualne wskaźniki %					
		część	dział	rozdział	paragraf	pozycja	Plan przewiduje na rok 1948	Wydatkowano w roku 1948							Saldo na dzień sprawozdania (IV - VI)	finansowy	techniczny	realności		
								Ogółem od początku roku												
								tys. zł	tys. zł	tys. zł	tys. zł								% VII-IV	tys. zł
I	II	III					IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	A	B	C		
1																				
2																				
3																				
4																				
5																				
6																				
7																				
8																				
9																				
10																				
11																				
12																				
13																				
14																				
15																				
16																				
17																				
18																				
19																				
20																				
	Razem																			

Uwagi zamieścić na drugiej stronie w rubryce o tej samej numeracji.

Pieczęć i podpis

Instrukcja do zbiorczego raportu liczbowego sporządzanego przez banki i organy nadzoru (wzór 2).

- 1) Organy nadzoru i banki sporządzają zbiorcze raporty liczbowe (wzór 2) w terminach ustalonych w Uchwale.
- 2) Celem ułatwienia pracy należy przed dniem sporządzenia raportu wypełnić rubryki II, III, IV, które w zasadzie będą identyczne we wszystkich sprawozdaniach miesięcznych.
- 3) Do zbiorczych raportów liczbowych należy wpisać sumy rubryk raportów jednostek podległych. (Ze wzorów 1).
- 4) Po wpisaniu cyfr ze wszystkich raportów od wszystkich jednostek podległych, należy rubryki pionowo zsumować celem obliczenia wskaźników A, B, C.
- 5) Sposób obliczenia wskaźników procentowych zbiorczych jest następujący:

a) wskaźnik finansowy A $\frac{\text{suma rubryki VII}}{\text{suma rubryki IV}} \times 100 = \text{np. } \frac{1030}{1600} \times 100 = 64\%$

b) wskaźnik techniczny B $\frac{\text{suma rubryki XI}}{\text{suma rubryki IV}} = \text{np. } \frac{97500}{1600} = 61\%$

c) wskaźnik realności C $\frac{\text{suma rubryki XII}}{\text{suma rubryki IV}} \times 100 = \text{np. } \frac{1680}{1600} \times 100 = 105\%$

Tak obliczone wskaźniki należy wpisać w odpowiednich rubrykach po prawej stronie formularza u góry. (A, B, C).

- 6) Na drugiej stronie formularza, należy zamieścić uwagi i specjalne charakterystyczne okoliczności, które wpływają na realność wykonania oraz termin wykonania danych inwestycji; np. istniejące lub oczekiwane trudności, przyczyny niezależne od inwestora (ów), powody przestoju i strat czasu i ewentualnie podjęte środki zaradcze. Wyjaśnić ewentualną dysproporcję wskaźników. Obszerniejsze uwagi nie dające się pomieścić w ramach rubryki XIII, należy podać na oddzielnym arkuszu, oznaczając każdą uwagę odnośną liczbą porządkową inwestora.

L. p.	U W A G I
	XIII
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
itd.	

**383. Okólnik z dnia 25 września 1948 r.
w sprawie wprowadzenia na rynek zapalek specjalnych
p. n. „Stołeczne“.**

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Państwowy Monopol Zapalczany wprowadza na rynek zapalki specjalne pod nazwą „Stołeczne“, których cena została ustalona w trybie § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31 stycznia 1931 r. o monopolu zapalczanym (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 51), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 16/I. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 55) i wynosi za jedno pudełko, zawierające przeciętnie 48 sztuk zapalek:

cena fabryczna P. M. Z. 4,20 zł
prowizja hurtownika 0,30 „
prowizja detalisty 0,50 „
cena w detalu za 1 pudełko 5,00 „

Zapalki specjalne p. n. „Stołeczne“ są rozprowadzane w taki sam sposób, jak zapalki normalne.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 10909/2/48).

**384. Okólnik z dnia 30 września 1948 r.
w sprawie remontu i wymiany typowych pojazdów
mechanicznych.**

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości komunikat Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“ z dnia 20 sierpnia 1948 r. o remoncie i wymianie samochodów typów.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 33955/3/48).

Dotyczy: remontu samochodów typowych.

Centrala Handlowa Przemysłu Motoryzacyjnego MOTOZBYT zawiadamia, że w celu ułatwienia naszym odbiorcom dokonywania kapitalnych remontów samochodów typowych zorganizowana została sieć placówek terenowych, które bezpośrednio przeprowadzają wszelkie transakcje związane z remontem i wymianą samochodów, silników oraz zespołów.

Następujące marki samochodów zostały zarządzeniem Min. Przem. i Handlu Dep. Planowania Nr PL. O. 9/16/122 z dn. 22. 6. 48 r. uznane jako typowe:

- a) wozy ciężarowe: Bedford-3/4 t., Chevrolet-3/4 t., Dodge-3/4 „, Fordson-3/4 t., Chevrolet-1,5 t., Ford-6-io cyl., Ford-Canada-3 t., Dodge-Canada-3 t., Ford V8-3 t., Chevrolet-3 t., ZIS-3 t., Dodge-3 t., G. M. C.-3 t., Studebaker-3 t., Bedford-3 t., Bedford-5 t., Renault-2,5 t., GAZ-AA-1,5 t., Dodge-1,5 t., Renault-1 t.
- b) wozy osobowe: Chevrolet — Fleetmaster, Citroen LII, Fiat 1100, Skoda — Tudor, Willys.

Samochody wyżej wymienionych marek są przyjmowane do remontu lub wymiany przez Biura Rejonowe „MOTOZBYTU“ względnie Delegatury „MOTOZBYTU“ przy P. Z. S. w następujących miejscowościach:

Biura Rejonowe MOTOZBYT:

Bydgoszcz	ul. Dworcowa 49
Gdańsk-Oliwa	ul. Grunwaldzka 339
Łódź	ul. Skrzywana 6
Mysłowice	ul. Powstańców 6
Poznań	ul. K. Skorupki 17
Szczecin	ul. Poczтовая 33
Toruń	ul. Dąbrowskiego 26
Warszawa	ul. Grójecka 78
Wrocław	ul. Gajowicka 135

Delegatury MOTOZBYTU przy P. Z. S.:

Główno	dawny Norblin
Kalisz	ul. Częstochowska 136
Solec Kujaw.	ul. Powstańców 6
Warszawa	ul. Mińska 25
Poznań	ul. Sikorskiego 12/13
Gliwice	ul. Łabędzka 38

W najbliższym czasie zostaną otwarte nowe placówki terenowe, o których otwarciu będą rozesłane oddzielnie zawiadomienia.

Samochody lub zespoły zdawane przez klienta winny nadsyłać się do generalnego remontu.

Na wszystkie samochody i zespoły wyremontowane udzielamy 3 miesięcznej gwarancji.

Poza akcją wymiany — remontu posiadamy w obecnej chwili pewną ilość samochodów wyremontowanych z pełnym wyposażeniem do sprzedaży bez wymiany marki GAZ-AA 1,5 t. Przy zakupie w/w wozów powyżej 10 szt. udzielamy 10% rabatu.

Cena jednostkowa samoch. GAZ wynosi zł 493.000.—

Sprzedaż w/w samochodów odbywa się w MOTOZBYCIE Biuro Samochodów Remontowanych, Warszawa, ul. Mazowiecka 13, tel. 8-86-68 wewn. 11 lub w naszych biurach Rejonowych i Delegaturach wymienionych wyżej.

Biuro Samochodów Remontowanych

**385. Okólnik z dnia 2 października 1948 r.
w sprawie podawania tytułu wpłat na przekazach pocztowych i blankietach nadawczych P. K. O. oraz w sprawie wypłat przekazów pocztowych i czekowych P. K. O., nadchodzących pod adresem władz i urzędów państwowych.**

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości okólniki Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 11 sierpnia 1948 r. Nr PK./PRP/220 oraz z dnia 13 sierpnia 1948 r. Nr P. R. P. Nr 420 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 19 z 1948 r.).

za Dyrektora Departamentu

M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 9416/7/48).

Załącznik do okólnika L. D. III. 9416/7/48.

Podawanie tytułu wpłaty na przekazach pocztowych i blankietach nadawczych P. K. O.

Przy dokonywaniu wpłat pod adresem władz i urzędów państwowych przekazami pocztowymi lub blankietami nadawczymi P. K. O., bardzo często nadawcy nie podają na odcinkach dla odbiorcy tytułu dokonanej wpłaty. Brak tych danych uniemożliwia adresatom (władzom, urzędom) należyte zarachowanie należności i powoduje dodatkową korespondencję z nadawcami.

W związku z tym Ministerstwo P. i T. poleca, by placówki p. t. przy przyjmowaniu każdej wpłaty na rzecz władz i urzędów państwowych zwracały uwagę adresatom na konieczność podawania tytułu wpłaty.

Ministerstwo P. i T. przypomina, że obowiązek ten w odniesieniu do wpłat na konta czekowe organów skarbowych w P. K. O. przewiduje § 21 instrukcji z 1946 r. o obrocie czekowym dla urzędów i agencji p. t., jako zbiornik P. K. O.

Okólnik ten wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym uchyla się okólnik Nr PRP. 31 z dnia 19 listopada 1947 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 24 str. 454) w sprawie podawania tytułu należności przy wpłatach na rzecz organów skarbowych.

Nr PK./PRP./220 z dnia 11 sierpnia 1948 r.

Załącznik do okólnika L. D. III. 9416/7/48.

Wpłata przekazów pocztowych i czekowych P. K. O., nadchodzących pod adresem władz i urzędów państwowych.

W ramach postanowień § 67-a tomu 4 działu II (II. P. 4) p. t. „Przepisy ruchu do ordynacji pocztowej — część ogólna“, wprowadzonych zarządzeniem Ministerstwa Poczty i Telegrafów Nr P. W. 820/5 z dnia 12. II. 1937 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 4 poz. 8), tryb postępowania z przekazami pocztowymi i czekowymi P. K. O., nadchodzącymi pod adresem władz i urzędów państwowych, został uregulowany w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w sposób następujący:

1. Nadchodzące pod adresem władz i urzędów państwowych przekazy P.K.O. są bądź przekazywane na konto P.K.O. miejscowej kasy urzędu skarbowego (pkt. 3), bądź też wypłacane bezpośrednio adresatom (pkt. 4, 5 i 6).

2. O każdorazowym nadejściu przekazów pocztowych, telegraficznych i czekowych P.K.O. pod adresem wład i urzędów państwowych urzędy pocztowe powiadamiają adresatów w sposób przepisowy, t. j. przez doręczenie odcinków przekazów przeznaczonych dla odbiorcy (§ 10 regulaminu o przekazach pocztowych i telegraficznych—II P. 9 i § 39 instrukcji o obrocie czekowym P.K.O.).

3. Władze i urzędy państwowe nie mogą podejmować kwot z nadesłanych pod ich adresem przekazów pocztowych.

wych, telegraficznych i czekowych P.K.O., obowiązane są natomiast doręczone im odcinki przekazów odstępować bezwzględnie kasie miejscowego urzędu skarbowego.

Kasa Urzędu Skarbowego zapisuje do prowadzonej przez siebie księgi przekazów i przesyłek wartościowych poszczególne odcinki przekazów pocztowych, telegraficznych i czekowych P.K.O. otrzymane tak bezpośrednio z urzędu pocztowego jak i od innych władz (urzędów), wyprowadza w tej księdze ogólną sumę przekazów z danego dnia i sumę tę, po uiszczeniu opłat taryfowych według stawek dla wpłat czekowych P. K. O., wpłaca bez podejmowania gotówki na własne konto czekowe w P. K. O.

Wpłaty dokonuje w urzędzie pocztowym funkcjonariusz urzędu skarbowego legitymując się wystawionym przez kasę tego urzędu upoważnieniem, zaopatrzoną w odcisk datownika i podpis kierownika działu rachunkowo kasowego i skarbnika; funkcjonariusz ten potwierdza na przekazach odbiór nadesłanych kwot.

Pobraną opłatę od ogólnej sumy przekazów urząd pocztowy zalicza jako przypadającą opłatę od wypłaty czekowej.

4. Sumy z przekazów pocztowych, telegraficznych i czekowych P.K.O., nadanych przez organa skarbowe (t. j. kasy urzędów skarbowych, Izby Skarbowe, Kasy Urzędów Celných, Dyrekcje Cel i Centralną Księgowość Ministerstwa Skarbu) pod adresem Kierowników Władz (Urzędów), wypłacają urzędy pocztowe bezpośrednio kierownikom tych władz (urzędów) lub upoważnionym przez nich funkcjonariuszom.

5. Sumy pieniężne przekazów pocztowych, telegraficznych i czekowych PKO, nadesłanych pod adresem władz i urzędów państwowych, posiadających uprawnienia kas specjalnych lub specjalnych poborców, urząd pocztowy wypłaca tym kasom lub poborcom.

W przypadkach wątpliwości, czy dana władza (urząd) posiada charakter kasy specjalnej lub specjalnego poborcy, urząd pocztowy oddawczy dla stwierdzenia powyższego faktu, winien zażądać od tejże władzy przedstawienia do wglądu odpowiednich postanowień przepisów rachunkowo-kasowych, wydanych dla kas specjalnych lub specjalnych poborców przez właściwe władze centralne (Ministerstwa) w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli.

Stwierdzenie powyższego faktu należy odnotować w księdze pełnomocnictw pocztowych.

Bezpośrednie wypłacanie kwot przekazowych władzom i urzędom państwowym, które na żądanie urzędu pocztowego nie udowodnią w sposób wyżej przytoczony posiadania uprawnień kas specjalnych lub specjalnych poborców — jest niedozwolone. W tych przypadkach urzędy pocztowe winny postąpić według wskazań podanych w p. 3 niniejszego okólnika.

6. Sumy z przekazów pocztowych, telegraficznych i czekowych P.K.O. nadchodzących pod adresem urzędów celnych, kas urzędów celnych lub kierowników urzędów celnych, urzędy pocztowe wypłacają urzędom celnym.

7. Wypłatę kwot z przekazów, nadchodzących pod adresem kas urzędów skarbowych, kas specjalnych, specjalnych poborców i urzędów celnych (kas urzędów celnych, kierowników urzędów celnych), jako też pod adresem kierowników władz wymienionych w p. 4 niniejszego okólnika, urząd pocztowy potwierdza w okazanej przy odbiorze księdze przekazów i przesyłek wartościowych, przez umieszczenie odcisku datownika i podpisu urzędnika pocztowego oraz oznaczenie ilości i ogólnej sumy wypłaconych przekazów.

Wypłacanie przekazów i wydawanie przesyłek wartościowych niewpisanych do tej księgi — jest niedopuszczalne.

8. Okólnik ten wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym uchyla się następujące okólniki Ministerstwa P. i T.: Nr PRP. 31/80 z dnia 18 kwietnia 1947 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 8 str. 191) i Nr PRP 420 z dnia 22 maja 1948 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 11 str. 65) w sprawie wypłaty przekazów pocztowych i czekowych P.K.O., nadchodzących pod adresem władz i urzędów państwowych.

Nr PRP. 420 z dnia 13 sierpnia 1948.

386. Okólnik z dnia 4 października 1948 r. w sprawie podatku od kopalń — wyjaśnienie pojęcia kopalni.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości podległym sobie władzom i urzędowi okólnik Ministerstwa Administracji Publicznej Nr 75 z dnia 6 września 1948 r. w sprawie podatku od kopalń — wyjaśnienie pojęcia kopalni.

Dyrektor Departamentu
S. Kolakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 16288/1/48).

Okólnik Nr 75 z dnia 6 września 1948 r.
w sprawie podatku od kopalń — wyjaśnienie pojęcia kopalni.
L. dz. S. F. III-0-18/48.

Ob. Ob. Wojewodowie, Prezydenci m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostowie Powiatowi, Prezydenci miast, Burmistrzowie i Wójtowie.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że w niektórych gminach podatkiem od kopalń, pobieranym na zasadzie art. 33 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) obciążane są wapienniki.

Poza tym niektóre urzędy wojewódzkie zwracały się do Ministerstwa z zapytaniem, czy podatkiem od kopalń podlegają zakłady przemysłowe, trudniące się wydobywaniem kamienia oraz zakłady produkcji wapnia i cementu.

W związku z powyższym Ministerstwo wyjaśnia, że w myśl cytowanego na wstępie przepisu za kopalnie należy uważać takie zakłady górnicze, które wydobywają z głębi ziemi za pomocą urządzeń podziemnych (szybów i sztolni) minerały bądź stanowiące własność górniczą, bądź też przynależne do gruntu (art. 70 i 184 prawa górniczego).

Wobec tego każda kopalnia musi czynić żądanie dwu następujących warunków:

- 1) powinna posiadać zezwolenie Okręgowego Urzędu Górniczego na uruchomienie (art. 142 ust. 2 prawa górniczego), oraz
- 2) powinna pozostawać pod nadzorem technicznym Okręgowego Urzędu Górniczego (art. 197 ust. 1 prawa górniczego).

Pozostałe zakłady, których celem jest eksploatacja minerałów nie z głębi a z powierzchni ziemi, jak np. żwirownie, piaskownie, kamieniołomy, wapienniki, dla których specjalne urządzenia podziemne charakteryzujące kopalnie są zbędne, nie mogą być uznawane za kopalnie podlegające opodatkowaniu w myśl przepisów art. 33 dekretu o podatkach komunalnych.

Ministerstwo przypomina przy tym, że wydobywanie piasku, żwiru i kamienia oraz torfu może być uważane za dział specjalny w gospodarstwie rolnym, o czym jest mowa w art. 7 ust. 8 — 12 cyt. dekretu o podatkach komunalnych.

Jeżeli pomimo powyższych wyjaśnień, władzom podatkowym w konkretnych przypadkach będą się nasuwały wątpliwości co do tego, czy dany obiekt jest kopalnią w rozumieniu prawa górniczego i w związku z tym podlega obciążeniu podatkiem od kopalń, to należy o potrzebne wyjaśnienia bądź ustalenia zwracać się do właściwych władz górniczych.

Dyrektor Departamentu
(—) St. Rybicki

387. Okólnik z dnia 4 października 1948 r. w sprawie bezprzetargowego zlecenia robót budowlanych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania przez władze i urzędy, oraz instytucje podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 23 września 1948 r. L. dz. III/3691/2/48.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 36019/3/48).

MINISTERSTWO ODBUDOWY

L. dz. III. 3691/2/48.

Zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 23 września 1948 r. w sprawie sporządzania kosztorysów urzędowych i bezprzetargowego zlecenia robót budowlanych i instalacyjnych przedsiębiorstwom państwowym i S. P. B. oraz uproszczonego postępowania przetargowego.

Na podstawie uchwał: Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1948 r. w sprawie bezprzetargowego

wego powierzenia robót i Podkomitetu Inwestycyjnego z dnia 8 lipca 1948 r. w sprawie uproszczonego postępowania przetargowego zarządzam co następuje:

§ 1.

1) Upoważniam Dyрекcję Odbudowy, Wojewódzkie Wydziały Odbudowy, Zakład Osiedli Robotniczych oraz inwestorów publicznych wszystkich resortów do bezprzetargowego powierzenia robót budowlanych i instalacyjnych wymienionym w nagłówku przedsiębiorstwom bez ograniczenia sumy kosztu robót,

2) Na odcinku budownictwa wiejskiego w przypadkach szczególnie uzasadnionych upoważniam wymienione w ust. 1 organa do występowania do Ministerstwa Odbudowy z wnioskami na bezprzetargowe zlecenie robót Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego „Samopomoc Chłopska” Sp. z o. u. na warunkach wyłuszczonej w niniejszym zarządzeniu.

§ 2.

Podstawą powierzenia robót, zarówno bezprzetargowo jak i za pomocą przetargu jest kosztorys, który staje się urzędowy po zatwierdzeniu go przez miarodajne czynniki zgodnie z § 20.

§ 3.

1) Roboty, których kosztorys urzędowy przekracza sumę 10 milj. złotych winny być powierzane bezprzetargowo państwowym przedsiębiorstwom budowlanym lub S. P. B.

2) Po stwierdzeniu protokółarnym że P. P. B. i S. P. B. nie podejmują się wykonania danej roboty należy zlecić ją w drodze przetargu (§§ 5, 6, 7 zarządzenia).

Stwierdzenie to należy uzyskać tak dla robót poniżej 10,0 mili. zł jak i dla robót powyżej 10,0 milj. zł nie figurujących w planie P. P. B. lub S. P. B., a których wykonania ze względu na nasycenie robotami ani P. P. B. ani S. P. B. nie podejmują się.

§ 4.

Roboty, których kosztorys urzędowy nie przekracza 1.000.000 zł winny być oddawane z wolnej ręki na podstawie kosztorysu urzędowego i zebranych ofert.

§ 5.

Na roboty, których kosztorys urzędowy nie przekracza 5.000.000 zł należy rozpisywać przetargi ograniczone, zapraszając do nich co najmniej 5 (pięć) firm, a w tej liczbie jedno przedsiębiorstwo państwowe i Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane.

§ 6.

Ogłaszanie przetargu nieograniczonego na roboty, których kosztorys urzędowy wynosi 5 milj. zł do 20 milj. zł należy podawać w jednym z dzienników ogólnych najbardziej poczytnych w danej miejscowości wg skróconego tekstu.

§ 7.

Ogłoszenia przetargu nieograniczonego na roboty, których kosztorys urzędowy przewyższa 20 milj. zł należy podawać prócz tego w Monitorze Polskim.

§ 8.

Czas potrzebny na wycenienie kosztorysów przez oferentów, licząc od daty ogłoszenia przetargu do daty otwarcia ofert ustala się minimum na dziesięć dni.

§ 9.

Przy zlecaniu robót w drodze przetargu nieograniczonego lub ograniczonego suma oferty przetargowej nie powinna przewyższać sumy kosztorysu urzędowego więcej niż 0,5%.

§ 10.

W przypadku gdy suma najniższej oferty złożonej na przetargu (ograniczonym lub nieograniczonym) okaże się więcej niż 0,5% wyższa od wyceny kosztorysu urzędowego, należy zrewidować wycenę kosztorysu urzędowego i w razie stwierdzenia, że wyceniony on został prawidłowo, przetarg należy unieważnić i rozpiąć nowy przetarg, lub też wezwać oferentów do obniżenia wyceny swych ofert w drodze dodatkowego przetargu ustnego.

§ 11.

1) Kosztorys urzędowy sporządza zasadniczo zlecniodawca we własnym zakresie.

2) W przypadkach uzasadnionych można powierzyć opracowanie kosztorysu urzędowego osobom lub instytucjom postronnym, co nie zwalnia zlecniodawcy od odpowiedzialności za prawidłowość i wiarygodność kosztorysu.

§ 12.

1) Kosztorys urzędowy powinien wyczerpywać wszystkie projektowane roboty.

2) Zakres robót, objętych kosztorysem urzędowym, powinien być, w razie potrzeby, podzielony na odpowiednie okresy budżetowe lub etapy realizacji (seria robót).

§ 13.

W każdej pozycji kosztorysu urzędowego podaje się oddzielnie cenę jednostkową materiału, cenę jednostkową robocizny, ogólny koszt materiałów i ogólny koszt robocizny oddzielnie w pozycji.

Ponadto należy podać sumę ogólną każdego działu robót i całego kosztorysu.

§ 14.

1) Podstawą do sporządzania kosztorysów urzędowych są kosztorysy wzorcowe z analizą jednostkową robocizny i materiału, wydane przez Komisję Normalizacji Budownictwa Ministerstwa Odbudowy od PN/B-651 do PN/B-667.

2) Kosztorys urzędowy w opisie robót danej pozycji winien zawierać urzędowy skrót wg kosztorysu wzorcowego.

3) W kosztorysie za rubryką I-szą, wskazującą numer porządkowy pozycji, należy przewidzieć rubrykę II-gą, w której winien być wpisany numer odnośnej pozycji kosztorysu wzorcowego, ewentualnie innego źródła analizy, jak poniżej w § 15.

4) Numeracja pozycji rubryki I-ej winna być ciągła poprzez cały kosztorys.

§ 15.

1) Analizę cen jednostkowych należy przeprowadzić na podstawie analizy kosztorysów wzorcowych.

2) W razie braku danych w kosztorysie wzorcowym należy posługiwać się „Analizą robót budowlanych” b. Min. Spraw Wewnętrznych” lub „Podręcznikiem do obliczania kosztów robót budowlanych (TOR)”.

3) Jeżeli robota jakaś nie jest przewidziana w powyższych podręcznikach, należy oprzeć się na podręcznikach naukowych polskich lub obcych, albo też na podstawie ustaleń chronometrażowych, względnie według przeciętnych cen rynkowych, uzyskanych z przetargów na analogiczne roboty w okresie poprzedzających 3-ch miesięcy, a zawartych w ofertach przyjętych do wykonania, co należy uwidocznić w rubryce II-ej.

§ 16.

Przy analizie cen należy uwzględnić:

1. Stawki robocizny wg obowiązujących „zbiorowych układów pracy”.
2. Ceny materiałów wg urzędowych cenników materiałów budowlanych.
3. Obowiązujące taryfy przewozowe i koszt transportu do miejsca wykonania robót.
4. Obowiązujące generalia (§ 18).

§ 17.

1) Kosztorys urzędowy przed zawarciem umowy otrzymuje P. P. B. lub S. P. B. dla zapoznania i oświadczenia się.

2) W wypadkach, w których lokalne warunki stwarzają poważne podstawy do uznania dodatkowych świadczeń przedsiębiorstwa, okoliczności te powinny być uwzględnione w kalkulacji (termin, brak dojazdów, wody i t. p.) przez zlecniodawcę lub na skutek reklamacji przedsiębiorstwa.

3) Kwestie sporne pomiędzy zlecniodawcą i przedsiębiorstwem rozstrzygają Wojewódzkie Wydziały Odbudowy lub Dyrekcje Odbudowy. W tych zaś wypadkach, gdy organa powyższe występują w charakterze zlecniodawców, rozstrzyga Ministerstwo Odbudowy.

§ 18.

Stawki generalii do robót budowlanych i instalacyjnych należy stosować zgodnie z obowiązującymi okólnikami Ministerstwa Odbudowy.

§ 19.

Kosztorys urzędowe winny uwzględniać obowiązujące zarządzenia Ministerstwa Odbudowy, dotyczące przepisów oszczędnościowych (standartów wyposażeniowych).

§ 20.

Kosztorys urzędowy powinien być zaopatrzony w podpis autora i datę sporządzenia. Kosztorys urzędowy na roboty w zakresie kompetencji Ministerstwa Odbudowy podlega zatwierdzeniu przez organa wykonawcze Ministerstwa a mianowicie: do 1,0 milj. zł przez biura powiatowe, powyżej

1,0 milj. zł przez Woj. Wydz. Odbudowy lub Dyrekcje Odbudowy względnie przez Z. O. R. Inne Ministerstwa, posiadające swoje wydziały względnie biura techniczno-budowlane, zatwierdzają poprzez te organa kosztorysy urzędowe do 10,0 milj. zł we własnej kompetencji.

§ 21.

Przedsiębiorstwa państwowe i S. P. B. obowiązane są do przyjęcia robót bezprzetargowo zleconych w ramach ich rocznego planu działalności.

§ 22.

Powierzenie robót następuje w drodze zawarcia umowy, odpowiadającej warunkom określonym obowiązującymi przepisami.

§ 23.

1) W umowie powinno być zastrzeżone, że zlecone roboty będą przez wykonawcę przeprowadzone we własnym zakresie i własnymi siłami, bez odstępowania robót w całości lub w części innym przedsiębiorstwom.

2) Wyjątek mogą stanowić roboty o charakterze specjalnym, na które wykonawca zawiera z innym przedsiębiorstwem umowę o dzieło, każdorazowo za zgodą zlecającego.

3) Zastrzeżenia zawarte w p. 1 i 2 nie dotyczą robót rzemieślniczych, powierzonych zespołom rzemieślniczym lub spółdzielniom pracy.

§ 24.

Finansowanie i rozliczanie robót następuje zgodnie z uchwałą K. E. R. M. z dnia 21. X. 1947 r.

§ 25.

Poleca się Wydziałom i Dyrekcjom Odbudowy oraz Zakładowi Osiedli Robotniczych w wypadku stwierdzenia, że norma materiału lub robocizny podana w kosztorysach wzorcowych rażąco odbiega od osiągniętej praktycznie, wystąpić do Ministerstwa Odbudowy o rewizję odnośnej pozycji kosztorysu wzorcowego.

§ 26.

1) Jednocześnie uchyla się następujące uprzednio wydane zarządzenia:

- a) Okólnik Nr 17 z dnia 30. IV. 1947 r. w sprawie bezprzetargowego powierzania robót państwowym przedsiębiorstwom budowlanym,
- b) Zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 30. IV. 1947 r., wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, w sprawie bezprzetargowego powierzania robót państwowym przedsiębiorstwom budowlanym.
- c) Zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 19. V. 1947 r. w sprawie bezprzetargowego powierzania robót przy budowie domów mieszkalnych dla pracowników przemysłu węglowego.
- d) Instrukcja Nr 1 z dnia 20. XII. 1947 r. o bezprzetargowym zlecaniu robót budowlanych (do okólnika Nr 47 z dnia 3. XII. 1947 r.) w sprawie racjonalnego przygotowania sezonu budowlanego.

2) Zarządzenie z dnia 15. III. 1948 r. w sprawie dodatku 5% do cen kosztorysu urzędowego, pozostaje w mocy.

§ 27.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1948 r.

Minister

(—) M. Kaczorowski

388. Okólnik z dnia 4 października 1948 r.

Wyjaśnienia do § 20 instrukcji z dnia 25 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 51, poz. 209 z r. 1948) w sprawie przechowywania dowodów rachunkowych, dotyczących kredytów majątkowych na wydatki inwestycyjne.

W związku z podniesionymi wątpliwościami co do miejsca przechowywania dowodów usprawiedliwiających wydatki z kredytów majątkowych na cele inwestycyjne, Ministerstwo Skarbu udzieliło wyjaśnień, że przy przechowywaniu tych dowodów władz I instancji, podległych władzom II instancji, którym przysługuje prawo asygnowania po myśli instrukcji z dnia 25 kwietnia r. b. w sprawie postępowania z kredytami przewidzianymi w budżecie majątkowym na wydatki inwestycyjne (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 51, poz. 209 z r. 1948), jako też przy przechowywaniu dowodów przez władze I instancji, podległe władzom centralnym i naczelnym tudzież przez władze II i III instancji — mają zastosowanie postanowienia § 65 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych.

Komunikaty i ogłoszenie

Komunikat o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Komunikat o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Ogłoszenie.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	„ zarządzenie
I	—	„ instrukcja
O	—	„ okólnik
Ob	—	„ obwieszczenie
Uch	—	„ uchwała
Rp	—	„ rozporządzenie
Reg	—	„ regulamin

Poz.	T	R	E	S	C	Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSK	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSK	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
382	O						Z																					
383	W						O																					
384	W						O																					
385	W						O																					
386	W						O																					
387	W						O																					
388	W						O																					

Wskazany wyżej sposób przechowywania dowodów, ustalony wydanymi w ubiegłych okresach budżetowych zarządzeniami w sprawie rozprawiania kredytów skarbowych inwestycyjnych — ma zastosowanie od czasu rozpoczęcia akcji rozprawiania tych kredytów za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowego Banku Rolnego.

O powyższym zawiadamia się, celem analogicznego zastosowania przez władze i urzędy podległe Ministerstwu Skarbu.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 9320/7/48).

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia znaczek legitymacyjny z godłem państwowym i napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa Nr 1051“, zagubiony przez kontrakt. rewidenta skarbowego w Rejonowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej w Grodzisku Mazowieckim.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia znaczek legitymacyjny z godłem Państwowym i napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa Nr 11“, zagubiony przez kontr. rewid. skarbowego w Okręgowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej w Warszawie.

OGŁOSZENIE

Zarząd Główny Polskiego Związku Zachodniego wydaje kalendarz terminowy na rok 1949. Kalendarz ten zawiera aktualne teksty, obejmujące problematykę Ziem Zachodnich. Czysty zysk ze sprzedaży przeznaczony jest na cele społeczne i kulturalne tych Ziem.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo Skarbu zaleca podległym organom zaopatrywanie się, w ramach zaopatrzenia na rok 1949, w pierwszym rządzie w kalendarze terminowe, wydawane przez Polski Związek Zachodni.

Cena zł 44

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300; kwartalnie zł 700.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanej zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

- a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości i szpalty, wynosi zł 90

Druk, PWPW, Warszawa, Sanguski 1,